

**PAŃSTWOWA
KOMISJA WYBORCZA**

ZPOW.6152.3.2026

**UCHWAŁA NR 116/2026
PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ**

z dnia 14 września 2026 r.

w sprawie skargi na postanowienie Komisarza Wyborczego w Krakowie I

Państwowa Komisja Wyborcza, działając na podstawie art. 432 § 2 w związku z art. 470 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2025 r. poz. 365 i 1792 oraz z 2026 r. poz. 178), po rozpatrzeniu skargi na postanowienie nr 75/2026 Komisarza Wyborczego w Krakowie I z dnia 9 września 2026 r. w sprawie odwołania pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego Wyborców Mariana Banasia od uchwały nr 6 Miejskiej Komisji Wyborczej w Krakowie z dnia 7 września 2026 r. w sprawie odmowy rejestracji zgłoszenia kandydata na Prezydenta Miasta Krakowa, wniesionej przez pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego Wyborców Mariana Banasia

postanawia

oddalić skargę.

Uzasadnienie

Uchwałą nr 6 z dnia 7 września 2026 r. Miejska Komisja Wyborcza w Krakowie odmówiła rejestracji zgłoszenia kandydata na Prezydenta Miasta Krakowa Komitetu Wyborczego Wyborców Mariana Banasia z powodu niezyskania ustawowo wymaganego poparcia wyborców. W uzasadnieniu uchwały Komisja wskazała, że po weryfikacji wykazu podpisów wyborców popierających zgłoszoną kandydaturę Komisja stwierdziła nieprawidłowości w przekazanym wykazie. Na sprawdzoną ogólną liczbę 5.648 podpisów w toku weryfikacji stwierdzono 2.552 prawidłowych podpisów i 3.096 nieprawidłowych podpisów.

Pełnomocnik wyborczy Komitetu Wyborczego Wyborców Mariana Banasia, złożył w ustawowym terminie, tj. w dniu 8 września 2026 r. odwołanie od uchwały Miejskiej Komisji Wyborczej w Krakowie wnosząc o zmianę zaskarżonej uchwały i zarejestrowanie

zgłoszonego kandydata na Prezydenta Miasta Krakowa przez Komitet Wyborczy Wyborców Mariana Banasia oraz o ponowną weryfikację zakwestionowanych przez Miejską Komisję Wyborczą kart z podpisami z udziałem przedstawicieli Komitetu Wyborczego Wyborców Mariana Banasia. Po rozpatrzeniu odwołania, w tym po przeprowadzeniu weryfikacji wykazu podpisów, postanowieniem nr 75/2026 z dnia 9 września 2026 r., zwane dalej „postanowieniem”, Komisarz Wyborczy w Krakowie I uznał odwołanie za nieuzasadnione. W dniu 10 września 2026 r., w ustawowym terminie, wpłynęła do Państwowej Komisji Wyborczej skarga pełnomocnika wyborczego Komitetu Wyborczego Wyborców Mariana Banasia na postanowienie.

Wnoszący skargę:

1) zarzucił postanowieniu:

- a) *Rażące naruszenie przepisów procedury wyborczej mające fundamentalny wpływ na wynik sprawy, tj. art. 430 § 1 KW w zw. z konstytucyjną zasadą państwa prawnego (art. 2 Konstytucji RP), poprzez dokonanie procedury weryfikacyjnej w sposób całkowicie arbitralny, niejednolity i uznaniowy, czego bezpośrednim dowodem jest bezprecedensowa, drastyczna rozbieżność w ustaleniach organu pierwszej (Miejska Komisja Wyborcza) i drugiej (Komisarz Wyborczy) instancji wynosząca blisko 500 podpisów (ujawnienie kolejnych wadliwych pozycji dopiero przy powtórным sprawdzeniu), co wprost dowodzi braku stabilnych, obiektywnych standardów kontrolnych i niweczy waleń rzetelności całego postępowania,*
- b) *Naruszenie art. 430 § 1 KW poprzez nadużycie instytucji dyskwalifikacji podpisów z powodu tzw. „nieczytelności danych” (w zakresie numerów PESEL, adresów oraz imion i nazwisk) i nadanie jej charakteru blankietowego, bez podjęcia jakichkolwiek zindywidualizowanych czynności wyjaśniających oraz weryfikacji krzyżowej w bazie CRW, w sytuacji gdy nieczytelność rzekoma lub wynikająca z indywidualnego charakteru pisma ręcznego nie może stanowić samodzielnej podstawy unicestwienia głosu poparcia, jeśli tożsamość wyborcy daje się ustalić,*
- c) *Rażące naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 427 § 3 w zw. z art. 10 § 1 pkt 3 lit. a i pkt 4 oraz art. 5 pkt 14 KW, poprzez ich błędną i zawężającą wykładnię polegającą na uznaniu, że rozbieżność o charakterze techniczno-adresowym pomiędzy adresem zamieszkania wpisanym przez wyborcę na wykazie podpisów a adresem figurującym w bazie Centralnego Rejestru Wyborców (CRW) skutkuje*

automatyczną nieważnością podpisu poparcia, podczas gdy wyborca ten posiada czynne prawo wyborcze w okręgu (Gminie Kraków),

d) Naruszenie konstytucyjnej zasady zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa (art. 2 Konstytucji RP) oraz czynnego prawa wyborczego (art. 62 Konstytucji RP) poprzez sankcjonowanie praktyki wprowadzającej wyborców w błąd semantyczny oraz przerzucanie na obywateli i komitet wyborczy negatywnych konsekwencji braku technicznej zgodności z nieujawnioną im bazą danych;

2) *wniósł o:*

a) uchylene zaskarżonego postanowienia Nr 75/2026 Komisarza Wyborczego w Krakowie I z dnia 9 września 2026 r.,

b) przeprowadzenie ponownej, transparentnej i jednostkowej weryfikacji 680 pozycji zakwestionowanych z przyczyny określonej jako „inny adres zamieszkania podany przez wyborcę niż adres ujęcia w CRW w gminie Kraków”, z udokumentowaniem w protokole indywidualnej przyczyny uznania każdej pozycji za nieprawidłową,

c) zobowiązanie do udostępnienia Komitetowi zanonimizowanego zestawienia pozycji objętych weryfikacją oraz przypisanych im przyczyn odrzucenia, w zakresie pozwalającym na kontrolę prawidłowości kwalifikacji,

d) zweryfikowanie, czy przy sprawdzaniu danych nie wystąpiły błędy transkrypcji, wyszukiwania lub przypisania danych w systemie WOW POPARCIE,

e) zarejestrowanie zgłoszenia Mariana Banasia jako kandydata na Prezydenta Miasta Krakowa wyłącznie wtedy, gdy po prawidłowej weryfikacji liczba ważnych podpisów osiągnie ustawowy próg 3 000 podpisów,

f) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zanonimizowanego zestawienia 680 pozycji odrzuconych z powodu rozbieżności adresu, zawierającego co najmniej identyfikator pozycji oraz indywidualną przyczynę jej odrzucenia - na okoliczność prawidłowości i jednolitości kwalifikacji,

g) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentacji oraz protokołu czynności weryfikacyjnych wykonanych 9 września 2026 r. w programie WOW POPARCIE – na okoliczność zakresu i sposobu sprawdzenia danych,

- h) *dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z danych lub raportów systemowych pozwalających zweryfikować poprawność transkrypcji, wyszukiwania i przypisania danych - na okoliczność wykluczenia błędów technicznych lub operacyjnych,*
- i) *dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zanonimizowanego zestawienia pozostałych kategorii pozycji uznanych za nieprawidłowe, w zakresie koniecznym do zbadania czy skorygowanie ewentualnych błędów może doprowadzić do osiągnięcia progu 3 000 ważnych podpisów.*

Państwowa Komisja Wyborcza zważyła, co następuje.

Zarzuty wskazane w skardze są bezzasadne. Państwowa Komisja Wyborcza nie ma podstaw do kwestionowania postanowienia Komisarza Wyborczego w Krakowie I.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego rozbieżności w uchwale Miejskiej Komisji Wyborczej w Krakowie z postanowieniem Komisarza Wyborczego w Krakowie I, Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza, że nie znalazła podstaw do kwestionowania ustaleń Komisarza Wyborczego w Krakowie I.

Państwowa Komisja Wyborcza stwierdza, że w związku ze złożoną skargą sprawdziła zakwestionowane przez Komisarza Wyborczego w Krakowie I podpisy poparcia dla zgłoszenia kandydata na Prezydenta Miasta Krakowa Mariana Banasia. Państwowa Komisja Wyborcza nie stwierdziła nieprawidłowości w ustaleniu przez Komisarza Wyborczego w Krakowie I, że zgłoszenie nie uzyskało wymaganego w Kodeksie wyborczym poparcia. Należy zauważyć, że samo wystąpienie Komitetu Wyborczego z wnioskiem o ponowną weryfikację podpisów poparcia nie przesądza, że czynności sprawdzające doprowadzą do korzystnego dla Komitetu rozstrzygnięcia.

Państwowa Komisja Wyborcza odnosząc się do zarzutu dotyczącego sprawdzania wykazu podpisów oraz kwestionowania przez Miejską Komisję Wyborczą w Krakowie i Komisarza nieprawidłowych, nieczytelnych lub niepełnych danych, stwierdza, że obowiązek czytelnego i prawidłowego wskazania wszystkich danych w wykazie wynika wprost z art. 427 § 3 w związku z art. 470 Kodeksu wyborczego. Zgodnie z tym przepisem wyborca udzielający poparcia kandydatowi na wójta (burmistrza, prezydenta miasta) składa podpis obok czytelnie wpisanego jego nazwiska i imienia, adresu zamieszkania, numeru ewidencyjnego PESEL oraz daty udzielenia poparcia. Zatem to nie organy wyborcze, lecz ustawodawca wprost przesądził o konieczności czytelnego wskazania wszystkich wymienionych wyżej danych

(poza własnoręcznym podpisem) w wykazie osób udzielających poparcia m.in. kandydatowi na prezydenta miasta. Zasady dotyczące prawidłowego podania wszystkich danych w wykazie podpisów obywateli udzielających poparcia dla zgłoszenia kandydata są od wielu lat takie same we wszystkich wyborach. Ścisłe spełnienie ustawowych warunków przez udzielającego poparcia jest niezbędne, gdyż niedotrzymanie chociażby jednego z nich powoduje, że ustawowy wymóg nie jest spełniony.

Państwowa Komisja Wyborcza zauważa, że w m. in. postanowieniu z dnia 12 września 2019 r. I NSW 70/19, dotyczącym wprowadzie rejestracji list kandydatów na posłów w związku z wyborami do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, lecz w zakresie analogicznych wymogów Sąd Najwyższy wskazał m.in.: *„Nade wszystko jednak, ustawowe kryteria prawidłowości podpisów składanych przez wyborcę popierającego listę kandydatów określają art. 209 § 2 i 3 Kodeksu wyborczego. Zgodnie z art. 209 § 2 Kodeksu wyborczego, wyborca udzielający poparcia liście kandydatów składa podpis obok czytelnie wpisanego swojego nazwiska i imienia, adresu zamieszkania i numeru ewidencyjnego PESEL. Wskazany przepis przewiduje zatem, że złożenie podpisu (niekoniecznie czytelnego) potwierdza wolę wyrażenia poparcia danej listy kandydatów przez osobę, której dane - ujawnione w postaci czytelnie wpisanego nazwiska i imienia, a także adresu zamieszkania i numeru ewidencyjnego PESEL - zostały ujawnione. Konieczność podania wszystkich przewidzianych ustawą elementów identyfikujących wyborcę niewątpliwie wymaga dochowania odpowiedniej staranności. Celem tej regulacji jest jednak jednoznaczne potwierdzenie, że określony w wykazie wyborca popiera inicjatywę zgłoszenia listy zawierającej nazwiska konkretnych kandydatów, w tym samym okręgu, w którym jest uprawniony do głosowania. Wprowadzenie przez ustawodawcę wymogu czytelnego wpisania nazwiska, imienia i pozostałych danych określonych w art. 209 § 2 Kodeksu wyborczego, nie może być w żadnym razie odczytywane jako dyskryminujące osoby, które mogą mieć - także z obiektywnych przyczyn - określone trudności z dochowaniem właściwej formy dokonywanych wpisów.”*

Państwowa Komisja Wyborcza odnosząc się do zarzutów skargi dotyczących kwestionowania przez organy wyborcze adresów zamieszkania stwierdza, że wynikają one z nieprawidłowej interpretacji przepisów prawa oraz zasad dotyczących funkcjonowania Centralnego Rejestru Wyborców i ujmowania wyborców w stałym obwodzie głosowania właściwym dla adresu zameldowania na pobyt stały albo właściwym dla adresu stałego zamieszkania. Należy szczególnie podkreślić, że prawidłowe wskazanie m.in. adresu

zamieszkania ma na celu nie tylko umożliwienie sprawdzenia posiadania prawa wybierania przez daną osobę, lecz także, co jest równie istotne, uwiarygodnienie, że podpis złożyła faktycznie osoba wskazana w wykazie, gdyż osoby składające podpisy znają swój adres zamieszkania. Należy przy tym zauważyć, że w toku przeprowadzonej weryfikacji podpisów przez Komisarza Wyborczego w Krakowie I ujawniono przypadki własnoręcznych podpisów obok danych osób zmarłych (niekiedy kilkakrotnie tych samych danych), w tym adresu zamieszkania w Krakowie. Ujawnienie takich przypadków w sposób jednoznaczny wskazuje na konieczność przeprowadzania weryfikacji podpisów poparcia w sposób dokładny i szczegółowy, z uwzględnieniem aktualnych danych z Centralnego Rejestru Wyborców.

Państwowa Komisja Wyborcza wyjaśnia także, że fakt, iż m.in. na wykazie podpisów popierających zgłoszenia kandydata na prezydenta Krakowa należy podać adres zamieszkania, pod którym dana osoba faktycznie stale zamieszkuje i pod tym adresem ujęta jest w stałym obwodzie głosowania w Centralnym Rejestrze Wyborców, wynika wprost z art. 5 pkt 9 i 14 Kodeksu wyborczego. Zgodnie bowiem z powołanymi przepisami, ilekroć w Kodeksie wyborczym jest mowa o:

- 1) stałym zamieszkaniu – należy przez to rozumieć zamieszkanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego pobytu;
- 2) adresie zamieszkania – należy przez to rozumieć adres, pod którym dana osoba faktycznie stale zamieszkuje i pod tym adresem ujęta jest w Centralnym Rejestrze Wyborców w stałym obwodzie głosowania zgodnie z adresem zameldowania na pobyt stały albo adresem stałego zamieszkania.

W postanowieniu z dnia 6 kwietnia 2020 r. sygn. akt. I NSW 11/20 Sąd Najwyższy wskazał, że *„Zgodnie z art. 7 Konstytucji RP (wyrażającego zasadę praworządności) Państwowa Komisja Wyborcza, jako organ władzy publicznej, zobowiązana jest podejmować działania na podstawie i w granicach prawa. Oznacza to, że działania podejmowane przez Państwową Komisję Wyborczą muszą mieć oparcie w przepisach prawa, a przy tym działania te mogą być podejmowane tylko na podstawie i w granicach obowiązujących przepisów prawa”*.

Należy również wskazać, że obowiązującym ustawom przysługuje domniemanie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej. Dlatego też do czasu ewentualnego stwierdzenia niezgodności ustawy z Konstytucją musi być ona przestrzegane przez organy władzy publicznej.

Państwowa Komisja Wyborcza jeszcze raz podkreśla, że analogiczne zasady stosowane są od lat i taki sposób sprawdzania podpisów poparcia był wielokrotnie aprobowany w utrwalonym orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów administracyjnych. W postanowieniu z dnia 15 września 2023 r. sygn. akt I NSW 21/23 Sąd Najwyższy wskazał m.in., że *„Państwowa Komisja Wyborcza jest (...) organem publicznym, który nie dokonuje kontroli konstytucyjności przepisów, a działa w ramach przyznanych jej kompetencji, na podstawie i w granicach prawa.”*.

Z kolei w postanowieniu z dnia 18 września 2019 r. sygn. akt I NSW 79/19 Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek podania podczas udzielania poparcia adresu zamieszkania zbieżnego z adresem ujęcia w rejestrze wyborców jest zabezpieczeniem przed ewentualnymi nadużyciami dotyczącymi praw wyborczych, co mogłoby być konsekwencją umożliwienia udzielania poparcia listom kandydatów na posłów z poza obszaru okręgu wyborczego, w którym dany wyborca wpisany jest do rejestru wyborców. Ponadto Sąd Najwyższy w postanowieniu z 13 września 2019 r. (sygn. akt I NSW 75/19) wskazał, że to rejestr wyborców potwierdza prawa wyborcze, a nie deklaracja złożona przez wyborcę.

Państwowa Komisja Wyborcza wskazuje, że analogiczne stanowisko zajmują sądy administracyjne w odniesieniu do wykazu podpisów osób popierających inicjatywę referendalną:

- 1) w uchwale Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 grudnia 2017 r. II OPS 2/17 ONSAiWSA 2018/2/20, Sąd wskazał m. in., że „Konstytucyjna ranga publicznego prawa podmiotowego członka wspólnoty samorządowej do udziału w referendum lokalnym wymaga, aby przepisy regulujące tę materię ustawy zwykłej interpretować w sposób prowadzący do zagwarantowania od strony formalnej, możliwości korzystania przez mieszkańca z tego prawa, także w takim zakresie, w jakim prawo to obejmuje poparcie inicjatywy referendalnej. Przepis art. 14 ust. 4 u.r.l. wskazujący, jakie dane powinien podać na karcie mieszkaniac jednostki samorządu terytorialnego popierający wniosek o przeprowadzanie referendum, reguluje tryb postępowania w sprawie o przeprowadzenie referendum i musi być interpretowany i stosowany ściśle, ponieważ ma na celu prawidłowe i sprawne przeprowadzenie czynności organizacyjnych gwarantujących właściwą realizację prawa podmiotowego do udziału w referendum. Wymienione dane powinny więc być dokładne i kompletne oraz muszą być aktualne i prawdziwe, gdyż służą

do identyfikowania osób popierających wnioski i w ten sposób ułatwiają weryfikację danych pozwalających na stwierdzenie, czy osoba popierająca posiada czynne prawo wyborcze do organu stanowiącego jednostki. Wszystkie dane są zatem jednakowo ważne. W żadnym razie dane te nie mogą być uszczuplone i jakiegokolwiek odstępstwo od tego w procesie interpretacji i stosowania nie jest dopuszczalne. Nie można przyjmować, że obowiązek zawarcia na karcie poparcia dla referendum wszystkich danych stanowi nadmierny i zbyteczny formalizm. Wręcz przeciwnie, relatywizacja, w procesie interpretacji i stosowania, zakresu ustawowych danych osobowych mieszkańców popierających wnioski o przeprowadzenie referendum, może prowadzić w procesie ich weryfikacji do arbitralności, a w konsekwencji do naruszenia prawa do udziału w referendum oraz zasady równości wszystkich wobec prawa (art. 32 ust. 1 Konstytucji).”;

- 2) w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 21 sierpnia 2012 r. sygn. akt II OSK 1629/12, w którym wskazano, że „W świetle powołanego już wyżej przepisu art. 14 ust. 4 ustawy mieszkaniac jednostki samorządu terytorialnego popierający wnioski o przeprowadzenie referendum podaje na karcie nazwisko, imię, adres zamieszkania i numer ewidencyjny PESEL. Dane te potwierdza własnoręcznym podpisem. Wszystkie określone w powołanym przepisie dane osobowe są istotne, dlatego muszą być kompletne, ponieważ służą do identyfikacji osób popierających wnioski i ułatwiają weryfikację tego poparcia.”;
- 3) w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 lutego 2014 r. sygn. akt. II SA/Wa 2309/13, w którym wskazano, że „Odnosząc się do zarzutów skargi należy podkreślić, iż stosownie do art. 14 ust. 4 ustawy mieszkaniac jednostki samorządu terytorialnego popierający wnioski o przeprowadzenie referendum podaje na karcie nazwisko, imię, adres zamieszkania i numer ewidencyjny PESEL. Dane te potwierdza własnoręcznym podpisem. Z powyższego przepisu wynika, że ustawa określa w sposób precyzyjny, jakie dane winny znaleźć się na karcie poparcia. Wszystkie dane osobowe określone w przytoczonym przepisie są istotne i stąd też muszą być kompletne, gdyż służą identyfikacji osób popierających wnioski i ułatwiają weryfikację udzielonego poparcia. Podpis i dane osobowe pozostają ze sobą ściśle powiązane i nie istnieją samodzielnie. Łącznie zaś, pełnią rolę identyfikatora osoby, która opowiedziała

się za przeprowadzeniem referendum. Z tej przyczyny można uznać za prawidłowy jedynie podpis, któremu towarzyszą dane określone przepisem art. 14 ust. 4 ustawy. W tej materii Sąd przyjmuje stanowisko prezentowane przez doktrynę i orzecznictwo (por. K. W. Czaplicki, B. Dauter, A. Kisielewicz, F. Rymarz – Ustawa o referendum lokalnym. Komentarz. Warszawa 2007; wyrok WSA w Warszawie z dnia 18 listopada 2011 r. sygn. akt 2327/11; wyrok NSA z dnia 20 marca 2012 r., sygn. akt II OSK 281/12; wyrok NSA z dnia 13 września 2006 r., sygn. akt II OSK 1044/06.”.

Państwowa Komisja Wyborcza jednocześnie zauważa, że ustawodawca jest konsekwentny w uznaniu adresu zamieszkania, jako adresu, pod którym dana osoba faktycznie stale zamieszkuje i pod tym adresem ujęta jest w Centralnym Rejestrze Wyborców w stałym obwodzie głosowania zgodnie z adresem zameldowania na pobyt stały albo adresem stałego zamieszkania. W ustawie z dnia 23 stycznia 2026 r. o zmianie ustawy – Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2026 r. poz. 178), która wejdzie w życie w dniu 18 lutego 2026 r., wprowadzającej możliwość udzielenia poparcia dla listy kandydatów (kandydata) w postaci elektronicznej wskazano, że w portalu poparcia przetwarzany będzie adres zameldowania wyborcy na pobyt stały lub adres stałego zamieszkania, o którym mowa w art. 18a § 1 pkt 6 (czyli adres ujęcia w stałym obwodzie głosowania w Centralnym Rejestrze Wyborców). Wyborca nie będzie miał możliwości podania innego adres i udzielenia poparcia na obszarze innego niż właściwy dla adresu ujęcia w Centralnym Rejestrze Wyborców okręgu wyborczego.

Państwowa Komisja Wyborcza odnosząc się do stwierdzenia Skarżącego, iż *posłużenie się przez ustawodawcę na formularzu wykazu podpisów powszechnie znaną formułą semantyczną „adres zamieszkania” wprost wprowadza przeciętnego obywatela w błąd. W języku powszechnym, a także w ugruntowanym porządku prawnym (art. 25 Kodeksu cywilnego), pojęcie to oznacza miejsce, w którym osoba fizyczna przebywa z zamiarem stałego pobytu. Negatywne konsekwencje faktu, że przeciętny wyborca nie zna specyficznego, hybrydowego ujęcia tego terminu na gruncie prawa wyborczego, nie mogą być przerzucane na obywatela ani na komitet wyborczy* zauważa, że wbrew twierdzeniom Skarżącego ustawodawca nie ustanowił wzoru kart wykazu podpisów poparcia, jego wyglądu graficznego, a także opisu poszczególnych rubryk, a jedynie wskazał, jakie dane są niezbędne do skutecznego udzielenia poparcia. Podkreślenia wymaga również fakt, że Komitet

Wyborczy Wyborców Mariana Banasia przedłożył karty wykazu podpisów poparcia, na których w rubryce dotyczącej adresu zamieszkania znajdowała się adnotacja „zgodny z adresem ujęcia w stałym obwodzie głosowania w Centralnym Rejestrze Wyborców”, więc sam Komitet miał świadomość konieczności podania adresu zamieszkania zbieżnego z adresem zawartym w Centralnym Rejestrze Wyborców, a przez użycie przez Komitet takiego opisu rubryki „Adres zamieszkania” na kartach wykazu również wyborcy udzielający poparcia mieli tego świadomość.

W związku z tym zarzuty dotyczące kwestionowania przez Miejską Komisję Wyborczą w Krakowie i Komisarza Wyborczego w Krakowie I podpisów z powodu podania adresu zamieszkania w Krakowie niezgodnego z adresem ujęcia w Centralnym Rejestrze Wyborców są nieuprawnione. W praktyce mają one charakter nie zarzutu naruszenia prawa przez organy wyborcze, lecz polemiki z obowiązującymi przepisami Kodeksu wyborczego.

Podsumowując Państwowa Komisja Wyborcza nie ma zatem podstaw do kwestionowania ustaleń Komisarza Wyborczego w Krakowie I.

Dlatego też Państwowa Komisja Wyborcza postanowiła jak w sentencji uchwały.

Na postanowienie Państwowej Komisji Wyborczej nie służy środek prawny.

Przewodniczący
Państwowej Komisji Wyborczej

Sylwester Marciniak
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:

1. Pan Piotr Karol Dziurzycki
Pełnomocnik wyborczy
Komitetu Wyborczego Wyborców Mariana Banasia;
2. Komisarz Wyborczy w Krakowie I
3. a/a